

Karsumu klana kārtējais ieraksts

Ģimenes vienojošais spēks — sports. To var teikt par Karsumu ģimeni, kur vidējais brālis Mārtiņš izvēlējies vīrišķīgo sporta veidu hokeju. Savukārt pastarīte Liene, vispirms trenējusies daiļslidošanā, pēc tam gadu — tenisā, līdz beigu beigās gājusi pieteikties vieglatlētikā, jo skriešana varētu labāk padoties.

Mārtiņam istais sportošanas laiks lielākoties ir no rudens līdz pavasarim, Lienei — tieši otrādi. Karsumu spēks ir saliedētība, kad tiek fanots par viena vai otra startiem. Nedēļas sākumā visa ģimene Rīgas lidostā sagaidīja Lieni, kura no Eiropas Jauniešu (U-20) čempionāta mājup pārveda sudraba godalgu par sasniegto augstlēcianā. Karsumu ģimenē tovakar sarunas nerima līdz vēlai vakara stundai.

— Kad uzzināji — Lienei Eiropas sudrabs, par ko domāji?

Mārtiņš: Biju patiesi priecīgs. Mūsu ģimenē iegājies — kad Liene brauc uz mačiem, visi ceram, ka viņa tiks labāko trijniekā. Māsa sudrabs arī mums bija patīkams pārsteigums.

— Pirms trim gadiem bija tālruņa zvans no okeāna otra krasta: Mārtiņu draftējusi NHL komanda Bostonas Bruins...

Liene: Biju sajūsmā — brālis tik augstu ticis.

— Kurš pielicis roku tavai izšķirošajai izvēlei par labu augstlēkšanai?

Liene: Katrā ziņā Mārtiņš tas nebija. Sāku ar daiļslidošanu četru gadu vecumā. Brālis slidoja, es arī. Pēc trijiem gadiem šī nodarbošanās vairs nešķita vilinoša, un Sporta pili gadu mācījos tenisu. Trenere Ausma Holcmane ieteica pāriet uz vieglatlētikā, jo man varētu labāk padoties skriešanas disciplīnas. Labu laiku trenējos daudzciņā, līdz nonācu līdz augstlēkšanai.

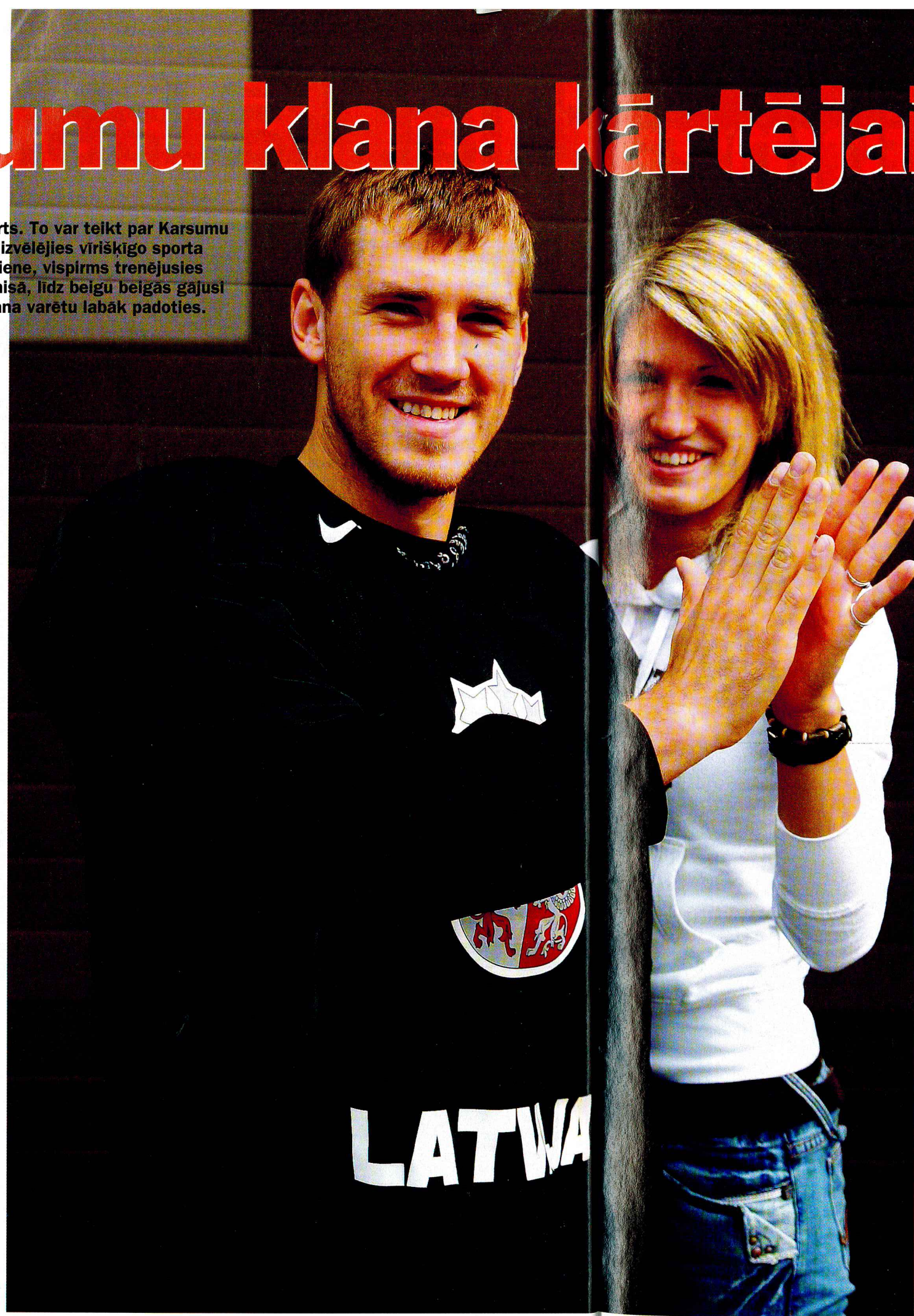
Mārtiņš: Lienei daiļslidošanā arī labi gāja, taču viņai vieglatlētika šķita interesantāka.

Liene: Nav taisnība tiem, kuri apgalvo, ka skriešana esot vienmuļa nodarbošanās. Tā tikai no malas liekas. Augstlēkšana ir vēl aizraujošāka.

— Augstlēkšanā atšķirībā no hokeja izšķirošajos brīžos vēl ir mirklis salīdzinoši ilgākām pārdomām.

Liene: Pirms ieskrējiena cenšos izdomāt, kā visu darīt pēc iespējas pareizāk. Man ir laba redzes atmiņa. Noskatoties uzfilmētos lēcienus, labprāt izpētu labāko izpildījumu. Gaisā virs lātnas, arī vēl iespējams kaut ko korigēt, tomēr man pagaidām tas nav izdevies.

Mārtiņš: Svarīgos brīžos arī man atliek vismaz sekundes simtdaļa pārdomām,

Liene Karsuma

vieglatlēte

Dzimis 1988. gada 27. janvārī

Augums, svars 1,74 m, 61 kg

Izglītība Rīgas Uzņēmējdarbības koledža (2007. g.)

Sasniegumi EČ U-20 2. vieta augstlēkšanā

Mārtiņš Karsums

hokejists

Dzimis 1986. gada 26. februārī

Augums, svars 1,77 m, 86 kg

Pozīcija uzbrucējs

Spēlētājs Prizma 83, Lido nafta, Rīga 2000, Vilki, Prizma/Rīga 86, Monktonas Wildcats (QMJHL), Providensas Bruins (AHL)

Sasniegumi spēlētājs trijos pasaules U-18, četros pasaules U-20 čempionātos; QMJHL debitantu izlasē (2003./2004. g.); QMJHL izslēgšanas spēļu vērtīgākais hokejists (2005./2006. g.); pasaules U-20 otrais rezultatīvākais spēlētājs (2004. g.); 2004. gadā Bostonas Bruins draftē otrajā kārtā

pamanīt, kur partneri, kur konkurentu vārtsargs. Treniņos esam tik precīzi sastrādājušies, ka piespēles visbiežāk tomēr seko automātiski.

— Padomus sportā viens otram esat devuši?

Mārtiņš: Abi lieliski zinām, ka jātrenejas cītīgi, ja gribam sasniegt maksimālo rezultātu. Laiku pa laikam viens otram to arī atgādinām.

— Esi redzējusi, kādā tehnikā agrāk lēca augstumā?

Liene: Vien grāmatās. Interesanti izskatās, kā savulaik sportisti lēkuši ar šķērti. Mēģināju iedomāties, kāds būtu mans rezultāts šādā izpildījumā. Tomēr izmēģinājusi seno tehniku ne reizi neesmu.

— Ja bijuši divi neveiksmīgi mēģinājumi viena augstuma pārvarēšanā, trešais liek pamatīgi satraukties?

Liene: Man nepatīk lieks stress, tāpēc cenšos ar visu tikt galā vismaz divos mēģinājumos. Trešais prasa daudz

vairāk spēka, tomēr, ja ļoti grib, var saņemties.

— Vieglatlētika tev ir sevis apliecināšana, veids, kā iegūt labu izglītību nākotnē vai vēl kas cits?

Liene: Prieks.

— Kad Karsumu vecākās atvases devās izklaidēties, māsuks tika atstāts mājās?

Mārtiņš: — Agrāk un tagad nebija bieži, kad daudz kur varējām iet atpūties. Bet, ja reiz gājām, tad visi kopā — vecākais brālis Andris, Liene un es. Arī ar vecākiem lieliski izklaidejamies, spēlējot bowlingu.

Liene: Ļoti patīk arī atpūties mūsu laukos Jelgavkrastos vai pastaigāt gar jūras krastu.

— Viens otra mačus klātienē skatāties?

Mārtiņš: Ar tēti centāties iet uz visām sacīkstēm, kur Liene startēja. Mūsu